

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Guilielmi Adolphi Scribonii, Ex Aristotele Et Aliis
summis philosophis repetita**

Scribonius, Wilhelm Adolf

Hanoviae, 1593

VD16 S 5114

Joannis Rodingi Ethicæ Liber Secundus, De Fortitudine.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56572)

JOANNIS RODINGI ETHI-
CÆ LIBER SECUNDUS, DE
FORTITUDINE.

CAP. I.

Quid Fortitudo & quotuplex?

Fortitudo, est virtus animum corro-
borans.

Fortitudo est Fiducia & magnani-
mitas: aut patientia & constantia.

CAP. II.

De Fiducia.

Fiducia, est Fortitudo animum bo-
narum rerum expectatione erigens.

Sic Jobus magna quinimó maxima fiducia *Jobi cap. 13.*

præditus fuit, unde dixit, etiamsi me Dominus

occiderit, tamen in eo sperabo. Sic regius ille *Psalmo 6.7*

Propheta David omnem suam fiduciam, & *& aliis se-*

spem in solo Deo tanquam summo bono col-
locavit. Nec Ethnicis, & gentilibus sua fidu-
cia defuit, unde Ovidius, quamvis in summis

animi periculis, & angustiis constitutus fuerit,

tamen vitæ suæ statum aliquando feliciorẽ

fore, sibi omnino persuasit, hinc ait:

Spes igitur pœna menti, Græcine, levanda

Non est ex toto nulla relictæ meæ.

Hæc Dea, cum fugerent sceleratas numina terras

In Diis in visa sola remansit humo.

*Lib. 2. De
Ponto.*

Hac facit ut videat cum terras undiq; nullas
 Naufragus, in medijs brachia jactet aquis.
 Hac facit ut vivat fossor, quoq; compede vincit,
 Liberaq; a ferro crura futura putet.
 Sape aliquem solers medicorum cura reliquit,
 Nec spes huic vena deficiente cadit.
 Cernere dicuntur clausi sperare salutem,
 Atque aliquis pendens in cruce vota facit.
 Hac Dea quam multos laqueo sua colla ligant,
 Non est proposita passa perire nece.
 Me quoq; conantem gladio finire dolorem
 Arguit, injecta continuitq; manu.

Et Tibullus:

Jam mala finissem letho, sed credula vitam
 Spes fovet, & melius cras fore, semper ait.
 Spes alit agricolas; spes sulcis credit aratris
 Semina, qua magno fœnore reddit ager.
 Hac laqueo volucres, atq; hac arundine pisces,
 Cùm tennes hamos abdidit ante cibum.
 Spes etiam valida solatur compede vincitum,
 Crura sonant ferro, sed canit inter opus.

CAP. III.

De Magnanimitate.

Magnanimitas, est fortitudo excellens
 atque invicti animi, ad res magnas ge-
 rendas.

Gen. ca. 14. Sic Abrahamus magnanimus fuit, dum cum
 2. Sam. cap. trecentis viris regem Sodomæ & Gomorræ,
 30. & Ze-

LIB. II. DE PATIENTIA. 143

& Zeboim, item Bela & Zoar percussit. Item David cum Amalekitis á crepusculo ad vesperam usque posterioris diei percussit.

Sic sub ficta persona Turni Virgilius me- *Libro 12.*
morabile exemplum magnanimitatis osten- *Aene.*
dit, dum inquit;

*Turnus ut infractos adverso Marte Latinos
Defecisse videt, sua nunc promissa reposci,
Signari oculis: ultró implacabilis ardet,
Atollitq; animos; Pœnorum qualis in arvis
Socius ille gravi venantum vulnere pectus
Turni demum movet arma leo: gaudetq; comãteis
Excitans cervice toros fixumq; latronis
Impavidus frangit telum, & fremit ore cruento:
Haud secus accenso gliscit violentia Turno.*

CAP. IIII.

De Patientia.

Patientia, est Fortitudo labores do-
loresque sustinens.

Sic Tobias, & Jobus patientes fuerunt: *D. Augu-*
Christus autem omnium patientissimus, & *stinus De*
quasi typus patientiæ exitit, cum patiebatur, *Patientia*
tenebatur, alligabatur, colaphis percutiebatur, *Christi. vi-*
arundine plagas accipiebat, irridebatur, insul- *de Nic.*
tabatur ei, damnabatur, ligno suspendebatur, *Hanapum*
undiq; circumfremabatur, nec tantum quovis *Patriar-*
modo cadebatur, sed etiam horrédum in mo- *chum Hie-*
dum tandem occidebatur. Hinc idē Christus *rosolymi-*
aliquoties suo exemplo discipulos suos horta- *tantum.*
batur ut pius *Æneas*, inquit;

Lib. 1. Æ-
neid. O socii (neg, enim ignari sumus ante malorum)
 O passi graviora, dabit Deus bis quoque finem.
 Vos & Scylleam rabiem, penitusque sonantis
 Accestis scopulos: vos & Cyclopea saxa
 Experti: revocate animos, mœstumq; timorem
 Mittite: forsân & hæc olim meminisse juvabit.
 Per varios casus, per tot discrimina rerum
 Tendimus in Latium, sedes ubi fata quietas
 Ostendant: illic fas regna resurgere Troja.

CAP V.

De Constantia.

Constantia, est fortitudo in proposito perseverans.

Libro 2.
Macch.
cap. 7.

Sic mater illa constans, quinimo constantissima fuit, quæ septem filios hortabatur, & non lugebat, videbat unguis radi, ferro concidi, sartagine assari, & non lacrymas fundebat, non ululatus tollebat, sed sollicité & constanter ad tolerandum filios hortabatur, & quidem rectius quàm Æneas ille, inquiens;
Durate, & vosmet rebus servate secundis.